

ŐSZI VIRÁGOK VETÉLKEDÉSE - KÁRPÁT-MEDENCEI NÉPDALTALÁLKOZÓ

NOVEMBER 15-17.

A magyar szorvány napjáról ebben az évben a lehető legéletszerűbben tudtunk megemlékezni a határon túlról érkező vendégeink segítségével.

A népdaltalálkozón iskolánk tanulóin kívül más iskolákból is érkeztek énekes fiatalok, a határon túlról is. Ami ennek a tanévnek az újdonsága volt, hogy az októberi Határtalanul kiránduláson meglátogatott Rozsnyói Református Alapiskola diákjai is el tudtak jönni, s hetedikes diákjaink családjánál szálltak meg.

A vendégek csütörtökön este érkeztek Felvidékről, Kárpátaljáról, Székről és Délvidékről.

A péntek délelőttöt az iskolánkban töltötték: egy-egy vendégcsoport egy-egy osztályban mutatkozott be, elmondták honnan jöttek, bemutattak és meg is tanítottak egy-egy éneket. Az iskolában elfogyasztott ebéd után közösen vonultunk át a vetélkedés helyszínére, a Fővárosi Művelődési Házba. A vetélkedést közös uzsonna és táncház követte.

Szombaton egy kis városnézés után az állatkertet is megmutattuk rozsnyói barátainknak, akik délután 4-kor indultak haza.

Képeket és felvételeket az alábbi linkeken láthat:

https://photos.google.com/u/1/share/AF1QipMXv_Ks2u-VpK4w00tPPBu7w927qiOdiQ5jZfhfjuU5dPEGIDQbKmvnIxUitRh6Mw?key=ajNRcDRSZk1XeDFfQWtOVVNL28wVGpWcC1jU09B

https://photos.google.com/u/1/share/AF1QipM3yAQbVBZjmcnDrk4-FmjHiu7wvXAIcNCXh1tKiyrbfzGpsxJvtssKdHJEXNiEqw?key=WWRqMnNLQnZYQmV_oZkZDbDBYd0RNYXEweldtUzZn

https://youtu.be/Nd_7t2tqz5Y

Diákjaink írták:

A vendégek

Nálunk minden évben kétszer van Virágok Vetélkedése. Itt magyarok vesznek részt, de nem feltétlenül az országban élők. A mi osztályunkba most Magyarkanizsáról jöttek.

A fogadtatásukra szép köszöntőt írtunk a táblára. Bejöttek a terembe, az osztály elnémult. Belépett egy tanár, Kata néni, a vendégek tanára. Elmondta, hogy a Virágok Vetélkedésére jöttek, ami egyébként egy énekverseny, majd bemutatta Sárát, Zsófit és Rékát. Sára beszélni kezdett nekünk, érdekességeket mondott Magyarkanizsáról, hogy a szerb-magyar határtól délre, a Tisza jobb partján terül el Bácskában. A városnak 86,51%-a magyar. Van egy színházuk, melynek neve Magyarkanizsai Udvari Kamaraszínház. Van egy sörgyáruk és régen volt konzervgyáruk is. Híres náluk a gyógyvíz. A vízről onnan tudták meg, hogy gyógy, hogy régen egy bácsinak munka után mindig fáj a háta, bement a vízbe és jót tett neki. Ez másnak a fülébe jutott és megvizsgálták a vizet. Kiderült, hogy gyógyvíz. A városnak van néhány strandja csúszdákkal.

Sári azt mondta, hogy nehéz nekik, mivel általános iskolában még magyarul, de a gimiben meg főiskolán már csak szerbül beszélhetnek. Kata néni átvette a szót és bemutatta a lányok ruháit. Sári apátfalvi viseletben jött, melynek jellegzetessége, hogy sok alsószoknyája van, hét-kilenc szélből varrt selyem szoknyája bordó színű. Szélkötője dísztelen. Ingválla hímzett és rövid derekú pruszlik van rajta. Télen bélelt selyemből varrt ujjas blúzt viselnek. Kiegészítők: esetleg a hajszalag. A lányok megtanítottak nekünk egy népdalt és Réka elénekelt nekünk egy boroszlói József napi köszöntőt.

A lányok hátulról

: G. Molnár Lili, Horváth Zsuzsanna,
Beissler Emese, Rátay János 5.b

A magyartanárunk felhívta a figyelmet arra, hogy milyen szép zárt e-vel és á-val beszélnek. A legeslegvégén osztálytársunk; Lóci felolvasott egy János vitézzel kapcsolatos verset, mivel éppen azt olvastuk. Az egészben az volt a jó, hogy Ági néni ezt mind felvette.

Nagyon tetszett nekünk ez az óra.
Szívesen újra átélném.

